

Motion till riksdagen 2016/17:2504

av Jeff Ahl m.fl. (SD)

Sverigedemokraternas politik för internationellt bistånd

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka biståndet till internationell flyktinghjälp och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bistånd till flyktingmottagande utvecklingsländer genom Världsbanken och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att begränsa avräkningarna i biståndet för flyktingmottagning i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fortsatt stöd till Västafrika och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kraftigt öka biståndet till insatser för rent vatten och grundläggande sanitet och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kraftigt öka biståndet till insatser för jordbruksutveckling och hållbart skogsbruk och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att biståndet till utbildningsinsatser ska riktas till de minst utvecklade länderna och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om industrialiseringsstöd och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om bistånd riktat till demokrati och mänskliga rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i biståndet prioritera de minst utvecklade länderna och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att villkora biståndet till den palestinska myndigheten och tillkännager detta för regeringen.

12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avsluta reformsamarbetet i Östeuropa och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avveckla biståndsformen budgetstöd i dess nuvarande form i det svenska bilaterala biståndet och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i högre grad kanalisera bistånd genom svenska organisationer i det civila samhället och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i högre grad uppmärksamma och verka för barns rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att resultatbaserat bistånd ska vara styrande för allt svenskt bistånd och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sverigedemokraterna är ett socialkonservativt parti med nationalistisk grundsyn som betraktar värdekonservatism och upprätthållandet av en solidarisk välfärdsmodell som de viktigaste verktygen i byggandet av det goda samhället. Partiets övergripande mål är att formera en demokratisk, politisk rörelse som slår vakt om den gemensamma nationella identitet som har utgjort grunden för framväxten av välfärdsstaten och vårt lands fredliga och demokratiska utveckling.

Sverigedemokraterna eftersträvar ett försiktigt framåtskridande som baseras på varsamhet, eftertanke och långsiktigt ansvarstagande. Vi eftersträvar ett demokratiskt, jämställt och miljövänligt samhälle där alla medborgare skyddas av, och är lika inför, lagen. Genom att kombinera frihet och trygghet, individualism och gemenskap hoppas vi kunna skapa ett folkhem som i så hög grad som möjligt är präglad av trygghet, välstånd, demokrati och en stark inre solidaritet.

Sverigedemokraterna står fria från såväl socialismens som liberalismens ekonomiska teorier och kan därför inta ett pragmatiskt och verklighetsanpassat förhållningssätt i ekonomiska frågor. Förutsatt att det kan gagna Sverige och dess medborgare är vi öppna för samtal, diskussioner och samarbeten med alla andra partier. I vår höstbudget stakar vi ut våra viktigaste visioner för de kommande åren. Vi visar att det inte måste finnas någon motsättning mellan ekonomisk tillväxt och sysselsättning å den ena sidan och allmän välfärd, trygghet och socialt ansvarstagande å den andra.

Bistånd som gör nytta – med de mest utsatta i fokus

Sverigedemokraterna vill se ett bistånd som skapar förutsättningar för människor i fattigdom och förtryck att förbättra sina levnadsvillkor utifrån deras grundläggande behov i den omedelbara vardagen. Vi vill ha ett tydligt fokus på fattigdomsbekämpning och att barnens bästa ska få stå i centrum.

Vi vill se ett ansvarsfullt bistånd där varje satsad krona ska göra så mycket nytta som möjligt. Vi nöjer oss inte med en kvantitativ målsättning utan fäster större fokus vid kvaliteten och ett bistånd som är inriktat på effektivitet och resultat med de mest utsatta människorna i fokus. Bistånd ska vara till för en positiv utveckling i mottagarlandet och

inte för att givarländer ska nå kvantitativa målsättningar. Det långsiktiga målet med bistånd måste vara att länder utvecklas till den grad att de inte längre behöver något bistånd. Genom en grundlig översyn av ineffektivt bistånd, mer djupgående utvärderingar, en större koncentration av biståndet till de minst utvecklade länderna och på färre inriktningar kan vi effektivisera utvecklingsbiståndet. År 2017 har vi en biståndsram på 0,839 % av BNI, vilket är i linje med FN:s rekommendationer. Genom att vi inte lägger några pengar på avräkningar för flyktingmottagning i Sverige och genom att vi prioriterar bistånd till de mest utsatta och fattiga kan vi trots den minskade ramen göra ökningarna till flera viktiga områden såsom flyktinghjälp, humanitärt bistånd, vatten, sanitet och jordbruk. För året budgeterar vi ett speciellt anslag på 9 miljarder för flyktinghjälp i krisens närområde, vi satsar 1 miljard för att stödja matosäkra områden i Afrika och ytterligare en miljard för ett särskilt industrialiseringsstöd.

Humanitärt bistånd och flyktinghjälp

Konflikter, naturkatastrofer och andra humanitära kriser är något som kan skapa stor förödelse under en lång tid och Sverige ska generöst och efter bästa förmåga bidra vid katastrofer. Enligt UNHCR har 4,8 miljoner människor tvingats fly från Syrien till närliggande länder, och 8,7 miljoner syrier för närvarande är internflyktingar och att en stor del av landets befolkning är i behov av humanitär hjälp. UNHCR efterfrågar i juli 2016 38 miljarder kronor till sina program i Syrien, av vilka Sverige med vår biståndsbudget kan bidra med nästan 10 %.

Vi satsar därmed totalt sett 9 miljarder på ökat stöd till flyktingar i krisområdenas närhet. UNHCR har en central roll och att registrera flyktingar, kanalisera grundläggande humanitär hjälp och samordna hjälpen från andra organisationer och vi vill därför kraftigt öka biståndet till dem. World Food Program har en central roll i att se till att flyktingar har den tillgång till mat de behöver och vi vill satsa 2 miljarder till dem för att hantera den mest akuta krisen. Unicef har en viktig uppgift i att hjälpa barn bland annat med skolgång. Utöver dessa bidrag vill vi ha en flexibilitet att även kanalisera bistånd genom andra organisationer. Det är viktigt att också nå in med bistånd till internflyktingar vilket bland annat kan göras genom lokala organisationer och kyrkor på plats inne i Syrien eller andra konfliktområden.

I grannlandet Irak har miljontals människor tvingats lämna sina hem och befinner sig på flykt i och utanför landet. Sydsudan och Mali är andra exempel på länder där många människor tvingats till flykt. De väpnade konflikter som ger upphov till flyktingströmmarna inte ser ut att avta utan snarare förvärras. 2017 ser ut att kunna bli ett år då antalet flyktingar i världen ökar ytterligare, och med dem behovet av en effektiv och modern biståndspolitik som hjälper så många som möjligt.

Med vetskapen om att det för varje satsad krona går att hjälpa betydligt fler människor i krisområdenas närhet än vad som är möjligt i Sverige anser Sverigedemokraterna det vara en varken klok, rättvis eller human flyktingpolitik som i dagsläget bedrivs där de stora ekonomiska resurserna läggs på flyktingmottagning i Sverige. Nuvarande regering gör budgetåret 2017 avräkningar inom biståndet på ca 8 miljarder för flyktingmottagning samtidigt som ökningarna till bistånd för flyktinghjälp är små. Genom en ansvarsfull invandringspolitik kan vi lägga biståndet där det gör som mest nytta.

Utbildning

Dagens flyktinglägers invånare är nyckeln till att i morgon bygga upp krigsdrabbade länder. Genom att erbjuda individuell utbildning i flyktingläger och värdsamhällen tar man vara på människors förmågor och skapar framtidstro samtidigt som man skapar värdefullt humankapital för återuppbyggnad av hemlandet. Vi vill se över vilka möjligheter som finns för projekt där man låter flyktingar utbilda sig till yrken som är viktiga för återuppbyggnad. Utbildningsstödet är en form av hjälp till självhjälp samtidigt som det gör människors vardag meningsfull och möjligheterna till ett bättre framtida liv ökar. Utbildning är alltid en långsiktig och god investering. För att skapa en stabil, fredlig och hållbar värld måste Sverige tänka om och ta vara på de mänskliga resurser som finns tillgodo. En del av våra anslag för flyktinghjälp ska satsas på utbildningsprojekt.

Stöd genom Världsbanken till flyktingmottagande utvecklingsländer

Alla flyktingar i krisens närområde bor inte i flyktingläger utan många bor inne i samhällen i exempelvis Jordanien och Libanon. Enligt en RUT-utredning (dnr 2014:1480) har Världsbanken inrättat en Trust Fund i Jordanien för att stödja jordanska kommuner och värdsamhällen att hantera den ökade belastningen på samhällstjänster till följd av inflödet av flyktingar från Syrien (Emergency Services and Social Resilience Project¹). Det handlar om stöd till förbättringar i kommunal service för värdsamhällen (vatten och sanitet, försörjningsmöjligheter, rekreationsområden, sophantering etc. samt att stärka kapaciteten hos lokala myndigheter).

I Libanon har det upprättats en ”Multidonor Trust Fund”, ”The Lebanon Syrian Crisis Trust Fund (LSCTF)”, som ska hantera effekterna av krisen på Libanon, bland annat genom stöd till kommuner. Syftet är att för värdsamhällena finansiera ökade försörjningsmöjligheter, tillgång till offentliga tjänster och främja social sammanhållning. Medlen i fonden ska användas inom hälsa, utbildning, vatten och sanitet, för att förbättra arbets- och försörjningsmöjligheter etc. I dagsläget omfattar LSCTF omkring 30 miljoner US-dollar, med bidrag från Norge, Frankrike, Finland, UNHCR och Världsbankens ”State and Peace Building Fund” (till vilken Sida bidragit).² Vi välkomnar att regeringen tidigare ställt sig positiv till denna typ av projekt men vi anser att detta bör prioriteras högre och vi vill investera 1 miljard i denna typ av projekt.

Långsiktigt utvecklingsbistånd

Flertalet av jordens fattiga lever på landsbygden och en studie från Världsbanken (2008) visade att majoriteten av dem gav högsta prioritet åt tillgång till livsmedel och inkomster. Ytterligare två studier visade att otillräcklig tillgång till eller dåligt dricksvatten var det främsta problemet. Med de fattigas behov som utgångspunkt ter det sig därför naturligt att vi i högre grad än idag vill prioritera satsningar som bidrar till att människor kan få tillgång till grundläggande behov såsom rent vatten och

¹ Se <http://documents.worldbank.org/curated/en/2013/09/18368835/jordan-emergency-services-social-resilience-project-jordan-emergency-services-social-resilience-project>.

² Susanna Hughes, UD, Enheten för multilateralt utvecklingssamarbete.

grundläggande sanitet, livsmedel, skapa sig förutsättningar för inkomster och därmed kunna påverka sin egen vardag och omgivning. Detta kan rädda liv, motverka ohälsa, hunger, extrem fattigdom och svältkatastrofer och gynna en positiv utveckling.

Vatten och sanitet

Tillgången till rent vatten och grundläggande sanitet är en avgörande faktor för hälsa och utveckling i fattiga länder. Bristen härpå drabbar kvinnor och barn extra hårt och hindrar deras möjligheter till utveckling. I bland annat östra Afrika spenderar de en stor del av dagen att vandra långa sträckor för att hämta vatten som i de flesta fall är förorenat. Enligt Wateraid saknar 32 % av världens befolkning tillgång till sanitet och ytterligare hundratals miljoner människor saknar rent dricksvatten. Bristen på säker sanitet bidrar till förorenat vatten som är ett allvarligt miljö- och hälsoproblem. Enligt WHO dör varje år ca 760 000 barn i diarré som ofta orsakas av smutsigt vatten och bristande sanitet. Upprepade diarréer är den näst vanligaste dödsorsaken bland små barn i fattiga länder. Förorenat vatten och brist på tillgång till sanitet utgör också en hälsorisk för gravida och vid förlossning. Rent vatten och grundläggande sanitet kan därmed förebygga mödradödligheten. Sammanfattningsvis är tillgång till rent vatten, säker sanitet och hygien grundläggande mänskliga rättigheter och avgörande för människors överlevnad, hälsa, jämställdhet, utbildning, välfärd och ekonomiska produktivitet.

Jordbruksutveckling, skogsbruk och hållbar miljö

En stor majoritet av de fattigaste människorna lever på landsbygden och är beroende av jordbruket för sin överlevnad. Världsbankens studie *Voices of the poor* (2008) visade att tillgång till livsmedel var ett av de områden som fattiga människor prioriterade högst. En annan rapport från Världsbanken framhåller att satsningar på jordbruksutveckling är ett av de mest grundläggande och viktiga verktygen i att kunna bekämpa fattigdom och gynna ekonomisk tillväxt i utvecklingsländer (*World Development Report*, 2008).

Jordbruket är både en källa till familjens livsmedel samt en möjlighet att generera inkomster. Att ge människor i fattigdom förutsättningar att säkra tillgången till livsmedel och förbättra sin ekonomiska ställning kan också vara avgörande för att de ska kunna stärka sin ställning och göra sin röst hörd och få inflytande i sin närmiljö (Birgegård 2011, Hydén 2010). Om det ska finnas en möjlighet att bekämpa extrem fattigdom och hunger samt förebygga svältkatastrofer är satsningar på jordbruksutveckling avgörande.

Ett viktigt område är också ett hållbart nyttjande av framför allt tropiska skogar. Trots all uppmärksamhet ökar avskogningen i tropikerna. Tropiskskogens naturresurser är viktiga i många avseenden. Den tropiska skogen rymmer mellan 50 och 70 procent av alla jordens växt- och djurarter. Det är även en ekonomisk resurs i form av timmer, och har en funktion som genbank för livsmedel, mediciner, råvaror för industrin m.m. Enligt Världsnaturfonden är ungefär 1,6 miljarder människor beroende av skogsresurser för sitt levebröd. Majoriteten av dessa lever i utvecklingsländer. Tropiskskogen har även en viktig klimatfunktion. När omfattande skogsarealer huggs ned förändras det lokala och regionala klimatet, bl.a. i form av minskad nederbörd. Avskogningen medför också omfattande utsläpp av koldioxid. Därför är det viktigt att verka för att vissa delar ska kunna skyddas helt medan andra ska kunna nyttjas på ett sätt som är ekonomiskt,

ekologiskt och miljömässigt hållbart på längre sikt (Världsnaturfonden). Vi vill därför investera kraftigt i biståndet på satsningar för jordbruksutveckling och hållbart skogsbruk.

Hälsa

Förebyggande arbete för att förhindra spridning av smittsamma sjukdomar är av stor vikt. I dagsläget behövs sådana insatser i områden som är drabbade eller riskerar att drabbas av ebola. Ebolautbrottet i Västafrika utgjorde en av de värsta epidemierna på lång tid där många människor drabbades, situationen ställde flera länder inför en lång rad utmaningar. Nigeria och Mali har under året blivit av med sjukdomen och Liberia och Guinea är nu inne i en 90 dagars observationsperiod för att förhoppningsvis snart kunna förklaras ebolafria. Sverigedemokraterna ser det som angeläget att det internationella samfundet fortsätter bekämpa sjukdomen även när den inte ger upphov till en aktiv epidemi, bland annat genom att hjälpa lokalbefolkningen bibehålla preventiva rutiner. Spridningen av hiv/aids är också ett angeläget problem som bör bemötas med flera olika metoder. Barnens hälsa behöver prioriteras och viktiga insatser för detta är vaccinationer för att förebygga allvarliga sjukdomar. Med enkla medel som information om hur man förhindrar spridning av mygg och att använda myggnät går det också minska risken för malaria.

Demokrati och mänskliga rättigheter

Vi anser det viktigt att komma ihåg att även rätten till en skälig levnadsstandard, rätten till utbildning och rätten till hälsa är grundläggande mänskliga rättigheter och insatser för till exempel rent vatten, grundläggande sanitet, utbildning och hälsa också är insatser för att främja mänskliga rättigheter. I regeringens arbete med demokrati och mänskliga rättigheter finns ett tydligt fokus på medborgerliga och politiska rättigheter och stöd till statliga institutioner och myndigheter. Detta har i grunden ett gott syfte men vi ifrågasätter i vilken grad ett alltför långtgående fokus på detta bidrar till att skapa förutsättningar för människor i fattigdom och förtryck att förbättra sina levnadsvillkor utifrån deras prioriteringar i den omedelbara vardagen.

Under 2015 var andelen insatser som hade demokrati och mänskliga rättigheter som huvudsyfte 47 %. Så länge det fortfarande finns extrem fattigdom, svält och pågående humanitära flyktingkriser anser Sverigedemokraterna att det finns utrymme för besparingar. Sida har till exempel finansierat uppbyggnaden av ett system för att effektivisera uttag av fastighetsskatt i Kosovo, något som med tanke på de omfattande problemen med korruption är ett minst sagt tveksamt sätt att hjälpa landets fattiga. Vidare finansieras kapacitetsuppbyggnad av statsrevisionen i Kenya, Tanzania, Liberia och Moçambique. Sverigedemokraterna ifrågasätter inte att det i förevarande länder finns brister på området, men vi är skeptiska till att i ett land som Liberia, där var femte hushåll inte har mat för dagen och delar av befolkningen hotas av ebola, satsa på annat än dessa akuta grundläggande behov.

målsättning för utvecklingssamarbetet. En sådan förändring tar dock tid och behöver i första hand komma inifrån och drivas av inhemska krafter och individer som har en förståelse och kunskap om lokala förutsättningar. Studier visar även att för fattiga, marginaliserade människor är frågan om att göra sin röst hörd och utöva inflytande i första hand en fråga om deras ställning i den Därför vill vi se ett ökat fokus på sociala och ekonomiska rättigheter och

vi ökar istället bistånd vatten och sanitet och jordbruksutveckling. Att uppnå fungerande demokratiska samhällen, där alla mänskliga fri- och rättigheter respekteras är en viktig utgångspunkt och omedelbara närmiljön (Birgegård 2011, Hydén 2010).

Därför menar vi att våra prioriteringar i biståndet på fattiga människors grundläggande behov också främjar deras möjligheter att verka för andra rättigheter. I arbetet för demokrati och mänskliga rättigheter bör det svenska bilaterala biståndet i högre grad också prioritera satsningar i det civila samhället för att stödja människor och organisationer att verka för demokrati och mänskliga rättigheter. Däremot menar vi att Världsbanken och FN kan spela en viktig roll i uppbyggnaden av och påverkan på demokratiarbetet på statlig nivå.

Utbildning

Barnkonventionen slår fast att alla barn har rätt till utbildning. Ändå saknade enligt Unesco runt 124 miljoner barn möjlighet att gå till skolan vår- eller höstterminen 2013, och majoriteten av dessa är flickor. Att lära sig läsa och skriva är förutsättningar för ett självständigt liv med god hälsa, inkomst och möjlighet att påverka. Utbildning kan bana vägen för att ta sig ur fattigdom och utsatthet. Att alla barn ska få gå i grundskolan är också ett av millenniemålen. Vi vill stödja biståndsinsatser som verkar för alla barns rätt till utbildning och oavsett kön, där extra insatser kan behövas för flickors rätt till skolgång. Högre utbildningar som kan ge arbete och är en förutsättning för viktiga samhällsfunktioner som lärare, läkare och ingenjörer är också grundläggande för ett lands utveckling. Vi vill att utbildningsinsatser ska prioriteras till de minst utvecklade länderna.

Ekonomisk utveckling och industrialiseringsstöd

För det långsiktiga målet att länder ska bli oberoende av bistånd är det givet att insatser som bidrar till ökad sysselsättning och ekonomisk utveckling är avgörande för en framgångsrik fattigdomsbekämpning. Vi ser positivt på en ökad samverkan med näringslivet och privata aktörer för jobbskapande insatser. Det kan även handla om utbildning i företagande för att stimulera människor att starta företag och att förstärka goda företagariinitiativ. Om utvecklingsländer ska ha en chans till ökad ekonomisk tillväxt är också handelslättnader av olika slag en viktig åtgärd. Världsbanken och den internationella valutafonden pekade 2015 i en gemensam rapport ut handel som en nyckelfaktor till att över en miljard människor sedan 1990 lyfts ur fattigdom, och ett fortsatt underlättande för utvecklingsländers tillgång till marknader som avgörande för dess ekonomiska framtid. För att dessa insatser ska fungera behöver de kombineras med insatser som motverkar korruption och kapitalflykt.

Att skapa ekonomisk tillväxt i utvecklingsländer är behäftat med ett antal svårlösta problem. Dessutom ser situationen väldigt olika ut från land till land. Viktiga faktorer som tillgång till kust/hamnar, infrastruktur, naturresurser, interna konflikter och kvaliteten på det politiska ledarskapet varierar kraftigt mellan de minst utvecklade länderna och därmed måste också åtgärderna för att skapa tillväxt anpassas för varje lands unika situation.

Studier har visat att export leder till ökad produktivitet för afrikanska företag, till skillnad från USA, EU och Kina där någon motsvarande effekt inte finns. Detta beror på att de inhemska marknaderna i västvärlden och Kina är så pass stora att konkurrensen är

lika hård inom, som utanför den inhemska marknaden. De afrikanska marknaderna å andra sidan, är så pass små och stagnerade att till och med mycket ineffektiva företag kunnat överleva, mycket tack vara importrestriktioner och korruption.

Sverigedemokraterna anser därför att Sveriges långsiktiga utvecklingsbistånd ska fokusera på att hjälpa de minst utvecklade länderna att skapa globalt konkurrenskraftiga agglomerat av exportföretag och att Sverige bör välja ett eller två länder, erbjuda dessa att ingå industrialiseringshjälpavtal och även söka internationella samarbetspartner.

Som en del av industrialiseringshjälpavtalet ska Sverige ta initiativ till en serie standarder för den inhemska förvaltningen och en tvistelösnings- och försäkringsmekanism för utländska investeringar samt att avstå från växelkurshöjande bistånd och arbeta för att mottagarländerna får bättre tillgång till den svenska marknaden eller EU:s inre marknad.

Forskning

Tillgång till forskningsbaserad kunskap för att hela tiden kunna utveckla och effektivisera biståndet anser vi vara viktigt. Satsningar på forskning görs genom det bistånd som kanaliseras via UD, som till exempel Nordiska Afrikainstitutet, Världsbanken och FN:s organisationer. Därför menar vi att satsningar på biståndsverksamhet genom Sida i högre grad kan renodlas till insatser för fattigdomsbekämpning och humanitära insatser.

Konflikt, fred och säkerhet

Krig och konflikter orsakar fattigdom, död, lidande och förstörelse för drabbade länder. Ett förebyggande arbete för att minska risken för krig och konflikter, parat med ett arbete för fred och försoning, är därför också viktigt. Krig och konflikter försvårar också för ett gott utvecklingssamarbete och direkta humanitära insatser. En god samordning med säkerhetsfrämjande insatser är därför angeläget.

Prioritering av länder

En målsättning med svenskt bistånd bör vara att förstärka länder som går i en positiv riktning och att det inte ska löna sig att missköta landets ekonomi eller dess välfärdssatsningar och bryta mot internationella konventioner gällande mänskliga rättigheter. Denna ambition är dock inte alltid förenlig med viljan att prioritera de minst utvecklade och fattigaste länderna då de också ofta brister i kapaciteten att hantera biståndsmedel. Det är därför viktigt med ett flexibelt bistånd anpassat efter den situation som råder i olika länder, där bistånd till länder med svaga institutioner i första hand bör gå genom det civila samhället. Till exempel Afghanistan, som är ett av världens fattigaste länder, förespråkar bistånd genom organisationer i civila samhället istället för genom myndigheter. Det bör även finnas en flexibilitet i att kunna avbryta eller fasa ut bistånd, till exempel om det visar sig att det sker allvarliga brott mot grundläggande mänskliga rättigheter eller om biståndet visar sig vara funktionslöst, det vill säga kunna möjliggöra att resurser frigörs för skadliga och kontraproduktiva ändamål.

Ett tydligt exempel är den palestinska myndigheten som betalat ut löner till dömda terrorister, samtidigt som Sverige bidragit med stora summor i bistånd. För att Sverige på riktigt ska göra skillnad i Israel–Palestina-konflikten bör det palestinska biståndet

tydligare granskas. Sverige måste ställa krav på att den palestinska myndigheten bättre uppfyller demokratiska principer, bekämpar korrupktion och respekterar mänskliga rättigheter för att få bilateralt svenskt bistånd. Därför vill vi prioritera humanitära insatser och insatser i det civila samhället till dessa områden och i dagsläget avsluta biståndet till den palestinska myndigheten, så länge den uppfyller villkoren.

Vi menar också att biståndsmedel kan användas mer effektivt om det finns en fokusering på färre länder. Vår ambition är därför att prioritera de minst utvecklade länderna. Vi är kritiska till att Sverige bilateralt ska ge bistånd till länder i Europa för att de ska uppfylla kraven för att kunna gå med i EU, när vi redan betalar en dyr EU-avgift. I vårt mål att prioritera de minst utvecklade länderna anser vi inte heller att europeiska länder ska vara prioriterade då de i huvudsak är medelinkomstländer. Sverigedemokraterna föreslår därför en utfasning av reformsamarbetet med Östeuropa. Därmed är inte sagt att vi bilateralt inte kan stödja länder i Östeuropa när kriser uppstår, exempelvis den i Ukraina.

Budgetstöd

Biståndsformen budgetstöd betalas ut direkt till mottagarlandets statskassa, vilket ställer stora krav på mottagarländernas kapacitet. Det har visat sig finnas stora brister i föregående regerings och Sidas sätt att styra och kontrollera denna form av bistånd. Om budgetstödet inte är tillräckligt kontrollerat menar vi att risken är överhängande att biståndspengar kan bidra till att resurser frigörs till ändamål som svenska biståndspengar inte är avsedda för, exempelvis vapen och militär. På grund av de brister som idag finns gällande styrning och kontroll av denna form av bistånd samt de risker som är förenade med detta väljer vi att avveckla denna form av bistånd.

Multilaterala utvecklingsbanker, fonder och skuldavskrivningar

När det gäller multilaterala utvecklingsbanker är Världsbanksgrupperna det vi vill prioritera högst. När det gäller övriga regionala utvecklingsbanker och fonder anser vi att Sverige ger så små medel till varje bank att våra möjligheter att påverka vad svenska biståndsmedel används till är begränsade.

Multilaterala och internationella organisationer och fonder

Vad gäller basbudgetstöd till multilaterala organisationer vill vi prioritera FN och dess underorganisationer samt viktiga organisationer för flyktinghjälp såsom Internationella Röda Korset. Vi vill också att där så är möjligt prioritera projekt inom svenska CSO:er. Det är dock viktigt att Sverige regelbundet följer upp och utvärderar resultat av verksamheten i multilaterala organisationer och att svenska biståndsmedel används på ett ändamålsenligt sätt.

Tabell 1 Anslagsförslag 2017 för utgiftsområde 7 Internationellt bistånd

Biståndsram	Regeringen (0,99 %)	SD (0,84 %) Avvikelse
Planerad målbild	46 129	-7 044
Kostnader inom andra områden	11 145	-8 100
1. Skuldavskrivningar	0	0
2. Flyktingkostnader	8 100	-8100
3. EU-bistånd	2 113	0
4. UD förvaltningskostnader	451	0
5. Övrigt	481	0
Kostnader inom 7 ej bistånd	7	0
Faktiskt bistånd utgiftsområde 7	34 991	36 040

Tabell 2 Ramanslag

1.1	Biståndsverksamhet	33 706	10 000
1.2	Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida)	1 096	
1.3	Nordiska Afrikainstitutet	15	
1.4	Folke Bernadotteakademin	107	
1.5	Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete	50	
1.6	Utvärdering av internationellt bistånd	16	50
Summa		34 990	36 040

Tabell 3 Tematiskt anslagsförslag*Indikativ fördelning av anslag 1:1*

Humanitära insatser	3 400
Vatten och sanitet	2 000
Jord- och skogsbruk, miljö	2 000
Demokrati och mänskliga rättigheter	1 000
Hälsa	1 200
Utbildning	1 000
Ekonomisk utveckling	1000
Konflikt, fred, säkerhet	1 000
Flyktingstöd närområdet	9 000
Särskilt industrialiseringsstöd	1 000
Matbistånd Västafrika	1 000
Summa	23 600
Biståndsverksamhet genom UD m.fl.	
Multilaterala utvecklingsbanker och fonder	2 200
Multilaterala och internationella organisationer och fonder	7 976
Övrigt	930
Summa 1:1	34 706

Tabell 4 Indikativ fördelning av flyktingstödet*Indikativ fördelning av 1:9*

UNHCR	3 000
WFP	2 000
Unicef	1 009
Världsbankens fonder	1 000
Övriga organisationer	2 000
Summa	9 000

Källförteckning

Birgegård Lars-Erik (2011) Bistånd det omöjliga uppdraget? Reflektioner kring utveckling och bistånd.

Hydén Göran (2010) Bistånd och utveckling, Afrika givarnas stora utmaning. Liber: Malmö.

Riksdagens utredningstjänst (RUT) Dnr 2014:1480.

WaterAid Empowering women and girls 2012.

Världsbanken Voices of the poor; Studie bestående av tre böcker: Can Anyone Hear Us? (2000), Crying Out for Change (2000) och From Many Lands (2002).

Världsbanken (2008) World Development Report, Agriculture for development.

WWF (2015) artikel, Sustainable forest management.

Unesco (2015) Out-of-School Children Data Release 2015.

Världsbanken/IMF (2015) Lower Trade Barriers, Stronger Global Trading System Can Help End Extreme Poverty.

Jeff Ahl (SD)

Björn Söder (SD)

Markus Wiechel (SD)

Johnny Skalin (SD)

Johan Nissinen (SD)

Pavel Gamov (SD)